

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. května 2017 o odvolání obžalovaného **P. J., nar. xxx** v Jihlavě, trvale bytem xxxxxxxxx, okres Jihlava, a poškozené **Mgr. P. Y. W., nar. xxxx**, bytem xxxxxxxxxxxx, proti rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 29.3.2017, č.j. 13 T 182/2016-80, v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Markéty Jirsové a soudců JUDr. Vlastimíra Čecha a Mgr. Dana Krátkého, t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek **zrušuje ve výroku o trestu.**

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovanému P. J., nar. xxxxxx v Jihlavě, se podle § 62 odst. 1, § 63 odst. 1 trestního zákoníku se ukládá trest obecně prospěšných prací ve výměře **120 (sto dvaceti) hodin.**

Podle § 256 trestního řádu se odvolání poškozené Mgr. P. Y. W. **zamítá.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný P. J. uznán vinným ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že dne 6. 4. 2016 v místě svého bydliště na adrese xxxxxxxxxxxx umístil na veřejné síti internet na svůj veřejný kanál na serveru www.youtube.com, kde vystupuje pod pseudonymem xxx, video s názvem: xxxxxxxxxxxx, přičemž v uvedeném videu se značně vulgárním a oplzlým způsobem, když používá mimo jiné výrazy jako „píča, kunda, sračky, krávy tupý“ apod., vyjadřuje o práci a podnikatelské činnosti poškozené P.Y.W., nar. xxxxxx, kterou dále označuje mimo jiné jako „zasranou zkurvenou zlodějku“.

Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání jednoho roku.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená P.Y.W odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný a poškozená P.Y.W.

Odvolání obžalovaného směřuje do výroku o vině, trestu i náhradě škody. Obžalovaný nerozporuje skutková zjištění soudu prvního stupně, neboť skutek tak jak je popsán ve výroku o vině napadeného rozsudku se stal. Obžalovaný však v podaném odvolání stejně tak jako v řízení před soudem prvního stupně opakuje, že s činností, kterou poškozená provozuje nesouhlasí, považuje ji v podstatě za podvod a její jednání je pro ostatní ženy nebezpečné. Obžalovaný uvádí, že byl počínáním poškozené v podstatě vyprovokován, jelikož psycholog v žádném případě nemůže léčit ženství, a to ani znásilnění na úrovni fyzické tak, jak to činila poškozená.

Obžalovaný dále poukazuje na to, že jeho video shlédlo asi pouze čtyři tisíce osob a v této souvislosti připomíná, že vulgární výrazy běžně používají i ve veřejnoprávních sdělovacích prostředcích známé a sledované osobnosti jak z oblasti kultury, tak i politiky.

Obžalovaný dále poukazuje na to, že se u hlavního líčení poškozené za své jednání omluvil. Obžalovaný dovozuje, že jeho jednání nelze podřadit pod skutkovou podstatu přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku tak, jak to učinil soud prvního stupně a navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a on obžaloby zproštěn, respektive, aby věc byla vrácena soudu prvního stupně.

Odvolání poškozené směřuje do výroku o náhradě škody. Žádá, aby bylo rozhodnuto podle § 228 odst. 1 trestního řádu tak, že obžalovaný bude zavázán povinností zaplatit jí škodu ve výši 100.000 Kč, přičemž uvedená částka zahrnuje ušlý zisk za odhlášení klientek ze seminářů sjednaných na dny 8. - 9.10.2016, 29. - 30.10.2016 a 19. - 20.11.2016 a ušlý zisk spočívající v nižší návštěvnosti její praxe duben až říjen 2016, kdy bylo video obžalovaného aktivní.

Z podnětu podaných odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k závěru, že výrok o vině i náhradě škody je zcela v souladu se zákonem a postupem podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2

trestního řádu byl zrušen toliko výrok o trestu a v tomto ohledu bylo odvolacím soudem nově rozhodnuto.

Předně je třeba konstatovat, že napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno zcela v souladu s trestním řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám, v důsledku kterých by bylo namíste jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Soud prvního stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Obžalovaný, jak již bylo výše konstatováno nebrojí proti skutkovým zjištěním soudu prvního stupně. Tato považuje za správná a stejný postup zaujal již v řízení před soudem prvního stupně.

V podaném odvolání obžalovaný opakuje svoji obhajobu, když podrobně rozvádí důvody, které ho přiměly k natočení videa. Tímto způsobem chtěl vyjádřit nesouhlas s činností poškozené, která dle jeho názoru je neseriózní, nemá žádný vědecký podklad a poškozuje ostatní ženy. Také částky, které poškozená za své služby účtuje se mu zdají přehnané. Svým videem chtěl varovat ostatní ženy, aby služeb poškozené nevyužívaly.

Možno tedy shrnout, že odsouzený si je vědom toho, že se činnosti, která je popsána ve výroku o vině napadeného rozsudku dopustil, avšak dle jeho názoru by za toto své jednání neměl nést trestní odpovědnost.

Odvolací soud, stejně jako soud prvního stupně, je však opačného názoru. Je zcela nepochybné, že obžalovaný se jednání dopustil veřejně prostřednictvím internetové sítě a že jeho jednání je nutno posuzovat jako hrubě neslušné. Odvolací soud poukazuje na to, že obžalovaný se velmi hrubým a vulgárním způsobem nejen vyjadřoval o poškozené, a to adresně, ale také ohledně ostatních žen, které se dle něj provinily jen proto, že využívaly služeb poškozené. Ať již si obžalovaný o službách, které poskytuje poškozená, myslí cokoliv, nemůže se o ní takovýmto způsobem na internetu vyjadřovat, a to opakovaně a zcela programově. Ze strany obžalovaného se tedy nejednalo o jakési náhlé rozčilení či impulsivní jednání, naopak je zřejmé, že natočení videa bylo promyšlené a plánované.

Pokud obžalovaný v podaném odvolání poukazuje na to, že ve sdělovacích prostředcích se často známé osoby z řad kultury či politiky vyjadřují velmi hrubě a vulgárně pak tyto skutečnosti jsou bohužel pravdou, avšak v žádném případě nemohou vést odvolací soud, stejně jako soud prvního stupně k závěru, že je možno takovéto jednání tolerovat a právě z důvodů, které jsou výše rozvedeny, je nutno jej podřadit pod skutkovou podstatu přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Soud prvního stupně v této souvislosti zcela přílehavě poukazuje na usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 8 Tdo 481/2015.

Postoj, který obžalovaný prezentoval nejen v řízení před soudem prvního stupně, ale také u odvolacího soudu svědčí o tom, že doposud nezískal náhled na svoje jednání, které vzdor provedenímu dokazování i odůvodnění rozsudku nepovažuje za protiprávní.

Možno tedy shrnout, že soud prvního stupně při hodnocení důkazů a zejména při úvahách o použité právní kvalifikaci postupoval zcela správně a nelze mu ničeho vytknout pokud dospěl k závěru, že obžalovaný se v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku dopustil přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Výrok o vině byl proto shledán jako správný a byl potvrzen.

Pokud jde o uložený trest, zde odvolací soud s ohledem na charakter trestné činnosti, osobu obžalovaného i okolnosti případu dospěl k závěru, že přílehavějším trestem je trest alternativní, a to obecně prospěšných prací. Obžalovaný je zdravý mladý člověk, nemá žádné pracovní omezení a s uložením trestu obecně prospěšných prací souhlasil. Obžalovaný doposud nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupek, což je polehčující skutečností. Přitěžující okolnosti na jeho straně shledány nebyly. Obžalovanému byl uložen trest v jedné čtvrtině zákonné trestní sazby, a to v trvání sto dvaceti hodin. Pokud obžalovaný trest obecně prospěšných prací odpracuje, bude se na něj hledět jako by nebyl soudně trestán. V opačném případě dojde k přeměně tohoto trestu na trest nepodmíněný, když každá jedna nevykonaná hodina trestu obecně prospěšných prací představuje jeden den výkonu trestu odnětí svobody.

Odvolání poškozené Mgr. P.Y.W bylo odvolacím soudem shledáno jako nedůvodné. Nutno přisvědčit tomu co uváděl soud prvního stupně, že totiž nebyl dostatek podkladů k rozhodnutí o náhradě škody. Dokazování v tomto směru by bylo nutno doplnit, což by výrazně přesahovalo možnosti trestního řízení a toto by neúměrně protáhlo. Poškozená se může se svými nároky na náhradu škody obrátit na řízení ve věcech občanskoprávních, kde bude dán větší prostor k tomu, aby tyto byly náležitě zjišťovány.

Z důvodů, jež jsou výše rozvedeny, byl napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušen, v tomto směru bylo nově rozhodnuto a odvolání poškozené bylo podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Krajský soud v Brně
dne 30. května 2017

Mgr. Markéta Jirsová
předsedkyně senátu